

L'ACTUALITAT

COMARCAL

Director executiu: Xavier PORCEL. **Redactora en Cap:** Carme SERRADELL. **Redactors:** Frederic NADAL - Paco CUEVAS - Marc BOTEY i Joan Manuel JUBANY. **Dibuixant:** Ramón VILANOVA (Ravi) - **Fotògraf:** Antoni ALCALDE. **Col.laborador fotografia:** Ramon FERRANDIS. **Distribució:** Xavi Balañà. **Redacció i Administració:** C/. Indústria, 40 Tel. 870 09 00. **Publicitat:** L'ACTUALITAT, Tels. 870 09 00; 870 39 08; 870 21 66. **Imprimeix:** BENGAR, C/ Isabel de Villena, 50, Granollers. **D. Legal:** B-34273/1982.

Molta Fira i poca Festa

Enguany es celebren per segon any consecutiu la Fira i Festes de l'Ascensió, des de que aquestes foren recuperades al 1985. L'edició de 1986 es presenta més important en el sentit de que per exemple l'espai físic que ocuparà i per tant el nombre d'expositors s'ha triplicat. Esperem i desitgem que assoleixi el lloc com una de les millors de Catalunya, com fons

polítiques afirmen. Si l'aspecte de la Fira és satisfactori, en relació als actes previstos a les Festes, aquests són incomplerts i no n'hi ha cap que congregui a tota la ciutat. Sino que estan dispersos segons grups culturals i sociològics diferents, la qual cosa és un error fortuit al no fer participar multitudinàriament en cap activitat a tots.

Vuitena plaga: La droga

El problema de la droga està preocupant als veïns del barri de Can Gili-Finsobe, i més concretament als pares del col·legi Pau Vila, degut a que veuen que els fills poden ser víctimes aviat. Ja fa temps a Granollers es va fer una enquesta sobre aquest tema als escolars els resultats de la qual no s'han donat a

conèixer. Perquè? Això és sospitos i més quan a més d'un barri de la ciutat certs establiments de begudes "permeten" el comerç d'aquesta lacra. La droga mata i val més tallar des del principi abans que els seus tentacles siguin massa grossos.

Ahora que se cumplen doce meses de las Ferias y Fiestas de la Ascension 85 parece oportuno ocuparse de ellas. Máxime si tenemos en cuenta que estamos en las puertas de esta celebración. Como quien dice: inmersos en ella. Para tal fin el cronista dirige sus pasos hacia la sesión informativa que tiene lugar en el salón de Plenos del Ayuntamiento de la ciudad de Granollers que, como es obvio resaltar, es quien organiza. Durante la exposición de lo que pretende ser la Ascension (otra cosa es lo que saldrá) los industriales y comerciantes explicaron los por menores de los diferentes actos, gastronómicos, ganaderos, etc. a satisfacción de los allí congregados. (En estas mismas páginas

encontraran amplia información).

Cuando se le dio oportunidad a Josep Sampera, Tte. de Alcalde de Cultura, de que se manifestara, el asunto tomó otro cariz. El responsable de las cosas cultas de las Fiestas se explicó como un libro abierto pero... escrito en arameo. Sobre todo cuando respondió a los criterios que había seguido su «ministerio» para desembolsar de UN MILLÓN DOS-CIENTAS MIL «PELAS» del contribuyente para que todos nos «passemos» con la visita de unos chicos que fabrican

rock duro y que se autotitulan los «Ilegales». Muy buenos, a decir de los entendidos de cultura, deben de ser los «indocumentados» para tener tan impresionante «cachet». Si no es así habría que calificar la decisión del señor Sampera, cuando menos de ligera. Y si encima los chicos no tienen la noche, o dan el pego, o el personal (los ochocientos como mínimo que asegura el concejal que asistirán al concierto para que el balance no sea desastroso) hace novillos y no tira de los cien duros que son necesarios para contactar con los «ilega-

Sang i fetge

La Torre Bernadot, Antoni Turull
Edicions 62 - Pàgs 82-83

Viladrau, aire fresc del Montseny, la seva plaça amb les dues pastisseries cara a cara, i l'hotel amb el bar de la colònia, i la taverna, la carnisseria, el «colmado», en Marcos Redondo, i el poeta i el filòsor, i l'església, i les torres desperdigades i la residència dels jesuïtes a l'entrada del poble. Viladrau, on durant la guerra espanyola el meu germà gran va canviar la bicicleta per un sac de patates, i em varen cremar el milicià de cartó abans que els francesos fessin callar la metralladora del campanar, abans que un moro em donés un llonguet que tu, Pè, em vas prendre i, després, em vas dir que l'havies regalat a un pobre. Allí, a una punta, hi havia el convent de les monges on la mare em rebia i les hermanes em preparaven un pastisset especial, i estava prohibit als homes, pujar a les habitacions, i el jardí tenia una gruta de santa Bernadette. Passejava amb la mare fins a la font de l'oreneta tot mirant al fons el pic de Matagalls amb la seva creu.

Un millón

Paco CUEVAS

rias y Fiestas. Deben entender que sus cromosomas no están preparados para elegir los «ilegales». Lo suyo, deben pensar con razón, es subvencionar, pagar y sonreir. Y ustedes los sibaritas del arte ¡hala! a dirigir.

No sería un viaje en barca proponer que el año próximo sometieran a revista previa o referéndum, la contratación de artistas de ese calibre económico. Quizás por el mismo precio al personal le pediría el cuerpo que trajeran a la Pantoja. O al Julito Iglesias. Cobran casi igual y no me negarán que los conoce todo el mundo. Y posiblemente sean un pelín más horteras, que es de lo que se trata ¿o no?. Pues ya estamos entendidos.